

بررسی تاثیر فرم و عملکرد و سازه در معماری بیمارستان کودکان

مریم سجادی راد^۱، حجت اله رشید کلویز^۲، وحید وزیری^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات اردبیل، پست الکترونیکی: zhupiter6@yahoo.com

^۲ استاد یار، عضو هیأت علمی دانشگاه محقق اردبیل، پست الکترونیکی: phd_rashid@yahoo.com

^۳ استاد یار، عضو هیأت علمی دانشگاه محقق اردبیل، پست الکترونیکی: vaziri.vahid@yahoo.com

چکیده:

رویکرد های زیادی در معماری بیمارستان کودکان پیش بینی شده است و صاحب نظران متعددی در تمامی آن، به ارائه فرضیات و تئوری های متفاوتی پرداخته اند از جمله این رویکرد ها ، می توان به رویکرد فرم گرا اشاره نمود؛ هدف پیروان این رویکرد جنبه های زیبایی شناسانه فرم است . بدون شک نمی توان تاثیر فرم را در طراحی سازه و در زیبایی تمامی سطوح ساختمانی و بخصوص بیمارستان کودکان نادیده گرفت، همچنین فرم نقش مهمی را در نحوه عملکرد ساختمان در برابر زلزله ایفا می کند. رعایت تناسبات، فضاهای پر و خالی، ترکیب بندی مناسب، گونه شناسی فرم و طراحی فرم های کارا بر اساس انتخاب صحیح متغیر ها جزء مواردی هستند که می بایست مورد توجه معماران در هنگام طراحی قرار گیرد. اولویت قرار دادن هر عاملی در طراحی فرم معماری، نه تنها باید بر اساس نیاز های جامعه و شرایط مکانی و زمانی باشد؛ بلکه باید چنان باشد که امکان طراحی مناسب سازه، جهت مقابله موثر با نیروهای جانبی، از جمله زلزله و ... را فراهم سازد.

این مقاله به معرفی مواردی همچون توجه معماران حال و گذشته به تاثیر فرم در سبک سازی و ایستایی بیمارستان کودکان می پردازد؛ همچنین سعی در شناسایی شکل و فرمهای مناسب جهت به حداقل رساندن نیروهای جانبی از جمله زلزله را دارد. فرم را می توان زبان فضا دانست؛ چرا که آنچه را معماران در فضا می خواهند بیان کنند را با توجه به شکل و فرم مشخص می کنند به همین دلیل شکل یا صورت دارای اهمیت ویژه ای در آفرینش فضا است. در واقع فرم را زبانی یا واسطی برای انتقال مفهوم فضا به انسان بیان نمود که به عنوان ابزاری کارآمد در اختیار طراحان و معماران قرار می گیرد.

کلمات کلیدی :

فرم، سازه، عملکرد، معماری، کودک.